

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 220. Quid notandum sit circa defitionem vel revocationem
approbationis ait similium facultatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

transeat ad aliam, non ideo iterum examinetur pro approbatione, oppositum tamen fit in quibusdam aliis Diœcesibus, nec immerito, quia idoneus pro uno loco non semper est idoneus pro alio, in quo possunt esse diversi Parochiani exigentes diversam in Parocho scientiam & qualitates.

§. 5. Parochus non potest sibi in Confessarium eligere simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario, nam *Alex. VII.* damnavit hanc 16. prop. *Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.* Quinam propositionem illam tenuerint, refert *Mendo* diff. 10. q. 7. & quæ pro illa afferri possent, solvunt *Du Bois & Viva* ad illam prop. damnatam.

1539.

Q. 220. Quid notandum circa desitionem vel revocationem approbationis aut similium facultatum. & seqq. §. 1. Sicuti error communis quandoque facit, ut non desinat, vel ut absolutè adsit jurisdictio, quia nempe tum Ecclesia supplet propter commune bonum, secundum dicta l. 6. p. 1. à n. 112., ita pariformiter loquendum est de approbatione: Hinc si Ordinarius concesserit Sacerdoti approbationem tantum ad suam approbantis vitam, aut ad tempus, quod reipsa expiravit, aut si approbatio sublata sit in pœnam, quamdiu mors Ordinarii, finis temporis elapsi, sublatio approbationis in pœnam facta publicè ignorabuntur, Sacerdos absolvet validè, quamvis sit peccaturus malâ fide utens approbatione, quam amplius non habet, uti constat ex dictis loco citato.

1540.

§. 2. Si Regularis Coloniae approbatus mutet Diœcesin non ideo desinit ejus approbatio

1541.

Co-

Coloniz obtenta, hinc si Coloniam redeat, potest sine nova approbatione audire confessiones, *Lugo d. 21. n. 44.*

1542. §. 3. Si quis desinat esse Parochus, putarunt aliqui apud *Moyam d. 7. q. 3. n. 4.* non desinere ejus approbationem. Sed tenendum est cum *Suar. Henric. Barb. Gob. Lugo n. 8. Leur. in foro p. 1. q. 434. n. 4. Sporer n. 603. Viva De Jubil. q. 9. a. 4.* desinere. nisi prius fuisset approbatus independentem à Beneficio Parochiali. De Parocho mutante Parochiam dixi n. 1538

1543. §. 4. Si moriatur Parochus, non ideo desinit approbatio Sacellani vel Vicarii approbati eum in finem, ut requisitus juvet Parochum, tales enim non approbantur præcisè ratione personæ Parochi sed loci. E contra tamen videtur desinere facultas talis Sacellani ad assistendum Matrimonii, nisi aliter velint & declarent Ordinarii, quia hæc pendebat immediate à Parocho ad singulos actus suo modo delegante ipsi, non item approbatio vel jurisdictio in fideles pro confessione audiendos, quæ erat immediate ab Ordinario. Videmus tamen etiam, inquit *Arsdek. p. 3. t. 2. c. 1. n. 9.* Sacerdotem pro cooperatore à Parocho assumptum, eo defuncto pergere in omnibus, quamdiu à novo Parocho non removeretur.

1544. §. 5. Privilegia non cessare morte concedentis, dixi l. 1. n. 835. An autem & quando commissio exspiret morte committentis, dixi ibidem n. 816. Ex quibus sequitur, si Vicarius Episcopi dederit facultatem aliquam Titio, & Episcopus tollat Vicario potestatem imposterum concedendi talem facultatem, antequam Titius eâ facultate sit usus, Titium posse uti illâ,

lâ, quia est gratia, ad quam jus acquisivit, facultatem illam acceptando, *Castrop. tr. 3. d. 4. pu. 16. §. 4. Pontius De Matr. l. 8. c. 19. §. 1. Lugo Resp. Mor. l. 1. dub. 20.* ubi plûs adhuc asserunt. Hinc etiam si facultas absolvendi concessa sit alicui Superiori Regulari, v. g. ad septennium, cum potestate eam communicandi aliis, quamvis ille Superior ante septennium expletum removeatur ab officio, illi, quibus ab initio concessit, habent ad septennium: Imò si concessio fuit realis, id est, si facultas concessa fuit ratione officii, habet eam ejus Successor usque ad finem ejus septennii, uti pluribus deducit *Lugo dub. 19.* Quando nam autem censeri debeat esse concessio realis aut personalis, dixi l. 1. n. 833.

§. 6. Episcopi non possunt revocare vel 1545. limitare approbationem Regularium, quam ipsimet dederunt, nisi accedat nova justa causa ad confessiones pertinens: Nec possunt suspendere facultatem omnium in uno Conventu, uti constat ex verbis *Clementis X. relatis n. 1506.* Quod etiam verum est de sæcularibus approbatis, nam Cap. *Accepimus. De ætate & qualir. Ordin.* dicitur, *Semel idoneus reputatus debet pro tali haberi semper aliâ causâ non interveniente.* Si tamen quis ad examen revocetur, frustra se opponet, quia Episcopus facillè prætendet causam, quæ præsumi debebit esse justa, quia pro ipsius auctoritate erit possessio.

§. 7. Prælati Regulares ordinariè possunt re- 1546. vocare vel limitare facultates suorum subditorum, quia dantur his in ordine ad usum cum dependentia à Prælati: Hinc Præfatio novi *Compendii Privileg. Societatis JESU* habet, *De*

omni-

omnibus verò hujus Compendii facultatibus illud in universum intelligatur. .... Superiorum fore illarum usum, cum expedire judicaverint, vel limitare vel etiam omnino suspendere: Et idem est de aliis Regularibus, per se loquendo. Quòd si Prælati tantum prohibeat uti facultate, v. g. audiendi confessiones, non ideo redditur usus sive absolutio invalida. *Conseltius in Collectan. Privil. sacrorum Ordinum pag. 365. Vide dicta num. 1470. Dixi, ordinariè, nam*

1547. §. 8. Facultates, quæ Regularibus conceduntur, sunt triplices, 1. aliquæ directè & primariò conceduntur populo Christiano, nempe ob ejus utilitatem, uti in Jubilæo absolvendi à reservatis & censuris, commutandi vota &c. 2. Aliæ directè & primariò conceduntur Ordini & personis ejus, uti potestas lucrandi certas Indulgentias, exemptio à jurisdictione Ordinariorum &c. 3. Aliæ conceduntur æquè directè & primariò propter bonum Ordinis & populi Christiani. Quod attinet ad facultates primi generis, hæ non videntur tolli posse vel restringi à Superioribus Ordinum quoad validitatem, quia non sunt privilegia Ordinum sed populorum. Et idem videtur esse dicendum de facultatibus tertii generis: possent tamen Superiores huic vel illi prohibere & ita illicitum reddere usum talis facultatis. E contra facultates secundi generis possunt à Superioribus restringi vel tolli in illis Ordinibus, in quibus eas non habent Regulares, nisi ipsis communicentur à Superioribus, uti fit in Societate JESU, secundum dicenda n. 1575.

Indicem rerum in hoc tomulo VI. contentarum dabo in fine tom. VII.

F I N I S.